

ALIJA
IZETBEGOVIĆ
M U Z E J

NEWSLETTER

JU Muzej "Alija Izetbegović" Sarajevo

Broj 5/2022 novembar - decembar 2022.

19. 9. 2022,
*Akademija
Povodom 19.
godišnjica smrti
Predsjednika
Alije
Izetbegovića*

....

**PROMOCIJA
ZBORNIKA**

*Drugog
ciklusa
Ljetne škole
diplomacije*

....

Konkurs za najbolje literarne radove za učenike osnovnih i srednjih škola

www.muzejalijaizetbegovic.ba

Akademija u povodu obilježavanja smrti prvog predsjednika Predsjedništva RBiH

Povodom obilježavanja 19. godišnjice smrti prvog predsjednika Predsjedništva RBiH Alije Izetbegovića, upriličena je akademija u Narodnom pozorištu, u organizaciji JU Muzej „Alija Izetbegović“ u saradnji sa Fondacijom „Alija Izetbegović“.

Akademiji prisustvovala su eminentne zvanice iz sfera društvenog, kulturnog, političkog i akademskog života. Zvanicama su se obratili gđin. Milan Kučan, bivši predsjednik Republike Slovenije, gđin. Jakob Finci, predsjednik Jevrejske zajednice u BiH, gđin. Amor Mašović, dugogodišnji direktor Instituta za nestale osobe BiH te gđa. Sabina Berberović, članica Upravnog odbora Fondacije „Alija Izetbegović“.

U okviru kulturno-umjetničkog programa predstavljen je odlomak priče pjesničkog klasika profesora Džemaludina Latića, „Gazi Husrev beže ili: Bukagije“ koju je donio član ansambla Narodnog pozorišta Sarajevo, pozorišni, filmski i televizijski glumac Aldin Omerović, te muzički repertoar

u izvedbi Lejle Jusić i članica Ženskog vokalnog ansambla „Allegro“ uz pratnju gitare Elvira Solaka. JU Muzej „Alija Izetbegović“ predstavio je izložbu „Alija Izetbegović – između Istoka i Zapada“.

gosp. Milan Kučan,
bivši predsjednik R. Slovenije

gđa Sabina Berberović,
članica UO Fondacije „Alija Izetbegović“

gosp. Jakob Finci,
predsjednik Jevrejske zajednice u BiH

Gosp. Amor Mašović,
dugogodišnji direktor Instituta za nestale
osobe

Alija Izetbegović

Poštovani članovi porodice rahmetli Predsjednika Alije Izetbegovića,....
Bez imalo lažne skromnosti ističem da uistinu ne znam što me je to iz moje biografije moglo preporučiti za čast koja mi je ukazana od strane JU Muzej „Alija Izetbegović“ da vam se obratim.
Zatečen telefonskim pozivom iz Muzeja, prije nekih dvadesetak dana i ponudom da budem jedan od govornika na ovoj Akademiji, ja sam, što bi mi pravnici rekli namah, bez imalo razmišljanja prihvatio poziv. Čim se razgovor završio, sa ne malom dozom brige, upitao sam sam sebe o čemu bih ja to mogao govoriti na Akademiji povodom 19. godišnjice smrti predsjednika Alije Izetbegovića? Koliko sam ja uopće poznao tog čovjeka? Bilo mi je sasvim jasno da ne mogu govoriti o periodu od prije agresije na Republiku Bosnu i Hercegovinu, o vremenu njegovog tamnovanja, kad nisam bio niti rođen, ili njegovog tamnovanja u montiranom procesu 1983. godine, u vrijeme dok sam bio momak od 28. godina, ili o vremenu osnivanja Stranke demokratske akcije, kada mi je jedan od osnivača stariji kolega, advokat rahmetli Edah Bećirbegović prišao na stepenicama Osnovnog suda I u Šenojnoj

ulici i ponudio da potpišem neki dokument, a ja se „elegantno“ izvukao rekavši mu da ću mu se naknadno javiti.

Znajući da je mnogo toga ili gotovo sve rečeno o životu, djelu i ulozi rahmetli predsjednika još za njegova života, kao i nakon njegove smrti, u različitim povodima uključujući i ovakve Akademije, da su o tome govorile poznate domaće i svjetske ličnosti, državnici, filozofi, akademici, profesori, njegovi prijatelji sapatnici i mnogi mnogi drugi, shvatio sam da se u svom obraćanju mogu fokusirati samo na onaj vremenski raspon otkako sam ga upoznao u jesen 1992. godine pa do njegove smrti na današnji dan 2003. godine.

Ali, moja zabrinutost je i dalje ostala. Naime, u tih 11 godina poznanstva ja sam se sa rahmetli predsjednikom vidio oči u oči ili na sastancima i skupovima kojima je prisustvovao manji ili veći broj ljudi ili sam se čuo telefonom otprilike 150 puta.

Ta naša viđenja ili telefonski razgovori trajali su kako-kad između 15 minuta, rijetko duže od pola sata i još rjeđe duže od sat ili dva.

Koliko je moguće nakoga upoznati i steći dojam o njemu za jednu heftu.

Naime, da je svaki od naših razgovora i telefonskih kontakata trajao u prosjeku 1 sat, 150 kontakata bi značilo 150 sati, a 150 sati je otprilike 1 hefta.

Dijeleći razmišljanja svih onih koji su govorili i pisali o rahmetli predsjedniku, kao o jednoj od najznačajnijih figura ne samo novije već sveukupne bosanskohercegovačke povijesti, čovjeku

koji je još za života obezbijedio mjesto u evropskoj i svjetskoj povijesti, koji su govorili o njemu kao filozofu, misliocu, intelektualcu, piscu, borcu za ljudska prava, demokrati, humanisti, zaljubljeniku u istinu i pravdu, mudracu, državniku, vrhovnom komandantu, iskrenom vjerniku i još mnogo toga, ja ću ovom prilikom s vama podijeliti vlastito promišljanje o tom čovjeku, a koje je bazirano na mojim izravnim susretima s njim.

No, prije toga vratiću se na zagonetku izrečenu na početku ovog mog obraćanja, o tome što je bio mogući povod da mi se ukaže ova čast. Nalazim da bi se povod, možda, mogao pronaći u jednom davnom intervjuu, čini mi se magazinu „Start“, kada je rahmetli predsjednik na pitanje novinara „u kojeg mladog političara najviše vjeruje“ izgovorio moje ime.

U času kad je to izgovoreno, sadašnja direktorica Muzeja gđa Nađa Berberović-Dizdarević je imala 15 ili 16 godina, a ja više od 45 te i nisam bio toliko mlad. Dobro, neka nad ovim povodom ipak ostane upitnik.

Moj prvi susret sa rahmetli predsjednikom mi je još uvijek nekako u magli. Čini mi se da je bio oktobar 1992. godine kada su pripadnici Oružanih snaga RBiH u briljantnoj vojnoj akciji u blizini restorana „11 plavih“ kod stadiona „Grbavica“ likvidirali grupu neprijateljskih vojnika, čija su tijela potom ostala između linija konfrontacije. Kako bi izvukao tijela svojih poginulih pripadnika neprijatelj je iz njihovih kuća na Grbavici pokupio grupu Bošnjaka, istovremeno zaprijetivši im, ukoliko ne izvrše zadatak, da će likvidirati njihove žene i djecu.

Uplašeni za živote članova svojih porodica kao i svoje vlastite, ovi muškarci su stupili u kontakt sa našim vojnicima na prvoj liniji i o svemu ih obavjestili, a onda je o svemu obavješten rahmetli predsjednik. Mene su pozvali iz kabineta i predsjednik je zatražio od mene da pokušam iznaći najbolje rješenje. Sve je okončano na taj način da je neprijatelj oslobodio žene i djecu, nakon

čega su oni prebačeni na slobodnu teritoriju, predao nam tijela poginulih pripadnika ARBiH koja su bila na PZT, a mi njima predali tijela njihovih poginulih vojnika.

Nakon toga naši kontakti, koji nisu bili toliko česti, ticali su se uglavnom mojih zahtjeva za aboliciju odnosno oslobađanje od daljeg krivičnog postupka zarobljenih pripadnika neprijateljskih snaga. Ti zahtjevi upućivani su Predsjedništvu Republike Bosne i Hercegovine, koje je na sjednicama, kojima sam prisustvovao, svaki put jednoglasno prihvatilo te zahtjeve, a što je na koncu omogućavalo izlazak iz konc-logora i zatvora velikog broja ratnih zarobljenika i civila.

Iz tog perioda izdvojit ću posebno dva slučaja, koji su bili delikatnije prirode od ostalih. Prvi se odnosio na grupu od 3 djevojčice uzrasta 13 do 16 godina, koje su duže vrijeme bile zatočene u zloglasnoj Karamanovoj kući u Miljevini, izložene svakodnevnom i svakojakom zlostavljanju pripadnika Karadžićeve vojske i crnogorskih dobrovoljaca. Nakon pregovora neprijatelj je prihvatio oslobađanje tih djevojčica pod uvjetom da se iz Centralnog zatvora oslobodi čovjek koji nije imao status ratnog zarobljenika, već je prije agresije bio osuđen na 20 godina zatvora zbog dvostrukog ubistva u Kiseljaku. Zahvaljujući Predsjedniku moja strahovanja, u pogledu moguće odluke Predsjedništva, kojom bi ovaj ubica bio oslobođen od daljeg izdržavanja kazne zatvora kako bi bio razmjenjen za te tri djevojčice, pokazala su se neopravdana. I u ovoj situaciji, nakon što je Predsjednik rekao da su jedino važni životi djevojčica, članovi Predsjedništva su donijeli odluku o prestanku izdržavanja kazne za ovog ubicu, a djevojčice završile u zagrljaju njihovih roditelja.

Drugi slučaj odnosi se na jedan dogovor o razmjeni ratnih zarobljenika po principu SVI ZA SVE između ARBiH i HVO-a, a koji je postignut na nivou predstavnika Vlada RBiH i RH, u koji dogovor nije bila uključena tadašnja Državna Komisija za razmjenu ratnih zarobljenika. Nakon što mi je predložen taj dogovor i posebno liste ratnih zarobljenika koji su trebali biti oslobođeni, uočio sam da se na listi zarobljenika koje HVO ima namjeru osloboditi nalaze isključivo oni pripadnici ARBiH i civili koje je registrirao ICRC, dok je značajan broj onih koji su ostali neregistrirani od strane ICRC, a za koje je HVO smatrao da su iznimno važni, ostao izvan liste. O svemu sam izvjestio

Predsjedništvo RBiH te sam na sjednici kojoj je prisustvovao i predstavnik Vlade i koji, očigledno, nije bio dovoljno upoznat sa situacijom na terenu, obrazložio svoje stavove i uz podršku Predsjednika, nakon glasanja članova Predsjedništva, spriječio realizaciju tog sporazuma. Ubrzo nakon toga taj Sporazum SVI ZA SVE, ali sa uključenim pripadnicima ARBiH koji nisu bili registrirani je realizovan, osim u dijelu dvojice visokopozicioniranih članova civilne vlasti u Mostaru i 4. korpusa ARBiH.

I u ovom slučaju, najblaže rečeno, došlo je do razmimoilaženja u mišljenju predstavnika Vlade RBiH i mene, s obzirom na to da je on insistirao da se pristupi oslobađanju samo jednog od preostala dva zatočenika, a ja sam insistirao da se dogovor ispoštuje kako je predviđeno tj. da obojica budu oslobođeni. U ključnim momentima obavio sam razgovor telefonskim putem iz Mostara sa predstavnikom naše Vlade koji je ostao pri svom stavu, a onda je dodao slušalicu Predsjedniku rekavši mi: „uostalom, evo ti Predsjednik“. U samo 2-3 minute razgovora sa Predsjednikom rekao sam mu da ukoliko sada ne uspijemo

osloboditi obojicu zarobljenika, a oslobodimo iz Centralnog zatvora najviše pozicioniranog zarobljenika HVO tj. komandanta brigade „Kralj Tvrtko“ u Sarajevu, osuđenog zbog izdaje i predaje brigade neprijatelju, ja ne mogu garantirati da će preostali starješina 4. korpusa, koji nije bio registriran od strane ICRC-a, preživjeti. Predsjednik mi je u slušalicu kratko poručio: „Amore, ti odluči kako misliš da je najbolje“. Dan nakon toga predao sam zapovjednika brigade HVO-a „Kralj Tvrtko“ na punktu „ALFA“ južno od Mostara, a oni meni ovu dvojicu visoko pozicioniranih predstavnika civilnih i vojnih vlasti u Mostaru.

I danas mi je u živom sjećanju Predsjednikova zabrinutost za status i sudbinu Vladimira Srebrova, (pravim imenom Milan Nikolić), rođenog u Požarevcu 1954. godine, sin oficira bivše JNA, jednog od osnivača SDS-a, zagovarača izlaska na referendum o nezavisnosti BiH. Drugog septembra 1992. godine samoinicijativno odlazi na Jahorinu da pokuša zaustaviti granatiranje Sarajeva. Zatvaraju ga, lome mu rebra i vilicu. Osuđuju ga za izdaju. U logoru „Kula“ dok ga četvorica grmalja lome on prkosno skandira: „Bosna, Bosna, Bosna“. 39 mjeseci provest će u „Kuli“, od čega 13 mjeseci u samici i izolaciji.

Nijedan naš susret gotovo da nije prošao, a da se predsjednik nije raspitivao za Srebrova. I danas mi je slika pred očima. Na službeni ulaz zgrade Predsjedništva uvodim Vladimira Srebrova i grupu oslobođenih zarobljenika, nakon razmjene 21. 10. 1995. godine. Srebrov u bijelom odijelu, sa još uvijek vidljivim izbljedjelim tragovima krvi. Vidim ga kako širi ruke i ide u susret predsjedniku i grli ga, a onda u prvoj rečenici obraća se meni i govori o momcima iz Janje koje treba čim prije „vaditi“ iz „Kule“.

I još mi u ušima odzvanjaju Vladine posljednje riječi, lica bijelog poput kreča, kada sam ga posjetio u bolnici: „Ne daj me Amore.“ Umro je od posljedica batinjanja 1999. godine u 45. godini života. Prisjećam se i turske novinarku rahmetli Munire Ačim i njenog snimatelja Alija Kočaka zarobljenih na punktu SIERA-4 u Kasindolskoj ulici početkom oktobra 1995. godine. Uspjeli smo ih razmjeniti. Dovodim ih u kabinet kod predsjednika i on odnekud vadi kutiju sa cigaretima i nudi joj, a ona sa osmijehom uzvraća na bosanskom: „Ja pred Babom ne pušim, a vi ste moj drugi Baba“.

Kad god sam imao priliku da nakon razmjene odvedem oslobođene zarobljenike do predsjednika uvijek je nalazio vremena da se vidi s njima. Bilo ih samo 2 ili 20 predsjednik bi, sa svakim od njih razmjenio nekoliko rečenica, pitao znaju li šta za svoje porodice, jesu li maltretirani.

Nemojte se plašiti, neću prepričati svaki od onih naših 150 susreta i razgovora, ali hoću nakon ovih pomalo tmurnih ratnih događanja da se prisjetim i podijelim s vama i one koji nemaju taj tužni prizvuk, trenutke, koji su bili uistinu rijetki, kada se na licu rahmetli Predsjednika mogao zapaziti i osmijeh.

Upamtio sam dva događaja iz vremena agresije, kada Predsjednik nije odolio a da ne pokaže svoje oduševljenje i radost. U prvom događaju ja sam bio direktni akter.

Nakon što sam poletio helikopterom ICRC-a i sletio u Ličko Petrovo Selo na teritoriju koju je kontrolisao ratni zločinac Martić te se potom susreo sa generalom Atifom Dudakovićem, po povratku sam referisao predsjedniku: „Predsjedniče, sada znam da imamo pravu vojsku.“ Naime, ujutro nakon mog dolaska u Bihać, general Dudaković je zakazao referisanje na kojem su njegovi podređeni, a uz pomoć ađutanta sa onim štapom u ruci, na ogromnoj vojnoj karti dugoj 4-5metara sa ucrtanim linijama konfrontacije referisali komandatu Dudakoviću o novim dostignutim linijama prema neprijatelju. Dudak je onako uzdignute brade u generalskom

stavu povremeno komentarisao njihove izvještaje, a mi gosti iz Sarajeva nijemo otvorenih usta pitali se u sebi je li ovo zaista naša Armija ili NATO pakt. Predsjednik se široko nasmijao i do tada ga nikada takvog nisam vidio.

Drugi događaj se zbio u Mostaru potkraj avgusta 1995. godine. Delegacija na čelu sa predsjednikom i generalom Delićem bila je na putu za inostranstvo, a ja sam se, ni sam ne znam kako, našao u tom konvoju džipova koji su se probijali preko Igmana ka Mostaru. U tom događaju ja sam svjedok a glavni akter je Safet Oručević. Taj čovjek je predsjednika, a i sve nas gotovo do suza nasmijavao sa mostarskim liskalucima od kojih je bar jedan bio novijeg datuma i bio je na račun samog predsjednika. Nikada ni prije ni poslije toga nisam vidio raspoloženijeg i nasmijanijeg predsjednika.

Iz tog vremena agresije ostale su mi u sjećanju još jedna grijalica i jedna „riža u sudnoj vodi“. Ne sjećam se povoda ni godine, u njegovom kabinetu sjedimo Predsjednik u dugom zimskom kaputu i ja. Hladno je. Otvaraju se vrata kabineta i ulazi predsjedniku iznimno bliska osoba. U ruci joj električna grijalica. Kaže: „Oдох po produžni kabl“. Predsjednik stavi dlan svoje ruke na gornji dio grijalice, pozva osobu imenom i reče: „Ova grijalica još topla, ti si ovo uzeo od nekoga, hajde vrati je“. I osoba uze i iznese grijalicu.

Moja supruga početkom agresije jedno vrijeme radila je u vladinom kabinetu na prvom spratu u neposrednoj blizini kabineta Predsjednika, dok su moje prostorije bili na 3. spratu iste zgrade. Jednom prilikom sam je upitao: „Šta vi sa prvog sprata dobijate za obrok?“, a ona odgovori: „Pa isto što i svi u zgradi, rižu u sudnoj vodi.“ Ja je pitam: „I predsjednik?“ a ona veli i: „i predsjednik i svi mi isto.“

Moja sjećanja na predsjednika nakon rata svest ću na tri meni važna događaja.

Prvi se zbio 24. septembra 2002. godine. Neposredno nakon što mi je u Oslu uručena nagrada „Saharov“ od strane Helsinškog komiteta Norveške, moja supruga je, bez mog znanja, tim povodom organizirala prijem, ili kako se to već zove, za članove moje porodice te pozvala širi krug zvanica. Prijem je održan u prostorijama Bošnjačkog Instituta Adil-bega Zulfikarpašića.

Na moje ogromno iznenađenje, iako već dobro iznuren bolešću i nakon dužeg izbivanja iz javnosti, pojavio se i predsjednik Alija Izetbegović, a da moje iznenađenje bude još veće, u pratnji sada rahmetli Adil-bega Zulfikarpašića. Pridružio im se i tadašnji reis Mustafa Cerić te su zajedno sa mnom i prof. Azrom Hadžiahmetović proveli više od sat vremena u ugodnom časkanju. Bio je to jedan od najvažnijih trenutaka u mom životu.

Drugi događaj se odnosi na vrijeme pisanja njegovih „Sjećanja“.

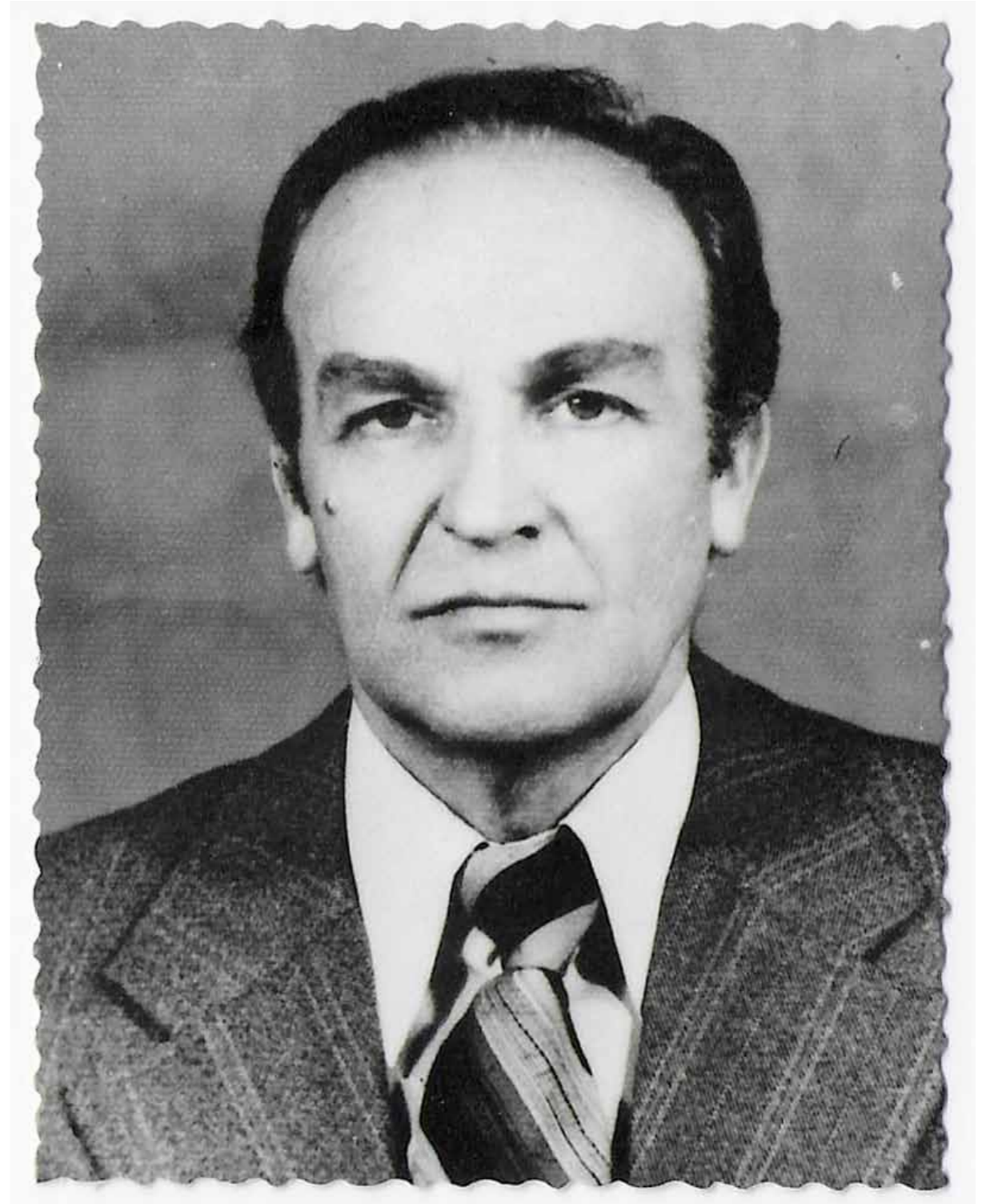
U jednom trenutku me pozvao u kabinet i dao mi iskopiran primjerk rukopisa sa molbom da se i ja osvrnem na ono što je napisao te, ako imam kakvih sugestija, da mu to saopštim. Većinu mojih sugestija je prihvatio, a za one koje nije objasnio mi je zašto tako misli. Ni tada kao ni danas ne znam zašto sam se ja našao u grupi ljudi do čijeg mišljenja je stalo predsjedniku.

Treći događaj se desio kratko vrijeme prije preseljenja rahmetli Predsjednika. Kasnije sam shvatio da je neposredan povod za to bio predsjednikov oproštaj sa mnom. Pozvan sam da zajedno sa suprugom posjetim predsjednika u njegovom domu. Pitao sam ga ko mu je od stranaca ostao u najljepšem sjećanju i, zanimljivo, obojica smo na prvo mjesto stavili pokojnog Sergia di Mella, brazilskog diplomatu koji je učestvovao u mirovnim operacijama u našoj zemlji u svojstvu političkog direktora UNPROFOR-a. Oko drugog na ljestvici se nismo složili, za rahmetli predsjednika je to bio bivši američki predsjednik Bill Clinton, a za mene David Harland sa Novog Zelanda, čovjek koji je sačinio prvi Izvještaj o Srebrenici, a koji su kasnije redigovali visoki zvaničnici UN-a.

Nakon polusatnog razgovora, kada sam već ustao i krenuo da izađem, predsjednik me pozvao, pokušavajući da se pridigne, uhvatio me je za ruku i slabašnim glasom rekao: „Amore, ostani uz ovaj naš narod.“

Njegove posljednje riječi upućene meni shvatio sam kao amanet.

Sve ove kratke crtice iz mog života u vremenu kada se ispreplitalo sa životom rahmetli predsjednika i mnogo više njih, koje danas nisam stigao izgovoriti zbog ograničenog vremena, izgovorio sam

samo iz jednog razloga. Učinio sam to kako bih vam pažnju bar na trenutak skrenuo sa svih onih osobina i vrlina koje sam pomenuo na početku svog obraćanja, a koje su krasile ovog čovjeka, kako bih vam skrenuto pažnju na ono što sam ja prepoznao u njemu tokom 11 godina poznanstva. A prepoznao sam, iznad svega, skromnog čovjeka, čovjeka spremnog da u svakom trenutku saslušaju drugoga, da prihvati savjet mađeg, manje iskusnog, ali odvažnog u odbrani svojih argumenata, prepoznao sam čovjeka spremnog da dijeli s drugima njihovu bol i da se zajedno s njima bori protiv zla, čovjeka otvorenog srca i duše za sve ljude, uključujući i one koji su se ogriješili o njega lično, čovjeka koji je svakim svojim potezom, mišlju i riječju dokazivao da Bosna nije samo teritorija već je ona zapravo ideja, kako je to i sam isticao. Tako je živio i radio i ja ću ga takvog uvijek i pamtititi.

Polaganjem cvijeća na Šehidskom mezarju Kovači obilježena **19. godišnjica smrti** prvog predsjednika RBiH Alije Izetbegovića

Polaganjem cvijeća, učenjem Fatihe i odavanjem počasti, na Šehidskom mezarju Kovači obilježena je 19. godišnjica smrti prvog predsjednika Predsjedništva Republike Bosne i Hercegovine, Alije Izetbegovića.

Porodica, brojne delegacije državnog, federalnog i nižih nivoa vlasti u Bosni i Hercegovini, predstavnici diplomatskog kora, boračka udruženja, članovi Stranke demokratske akcije kao i predstavnici kulturnih i obrazovnih institucija, položili su cvijeće i odali počast u znak sjećanja na predsjednika Izetbegovića.

Prisutnima se obratilo član Predsjedništva BiH gosp. Šefik Džaferović koji je ovom prigodom podijelio svoje sjećanje na predsjednika Izetbegovića: „Rahmetli predsjednika Izetbegovića poznao sam lično i ne mogu a da ne budem ličan kada govorim o njemu. Kao mlad čovjek bio sam njegov saradnik. Imao sam priliku da iz dana u dan razgovaram s njim, izbliza motrim njegove postupke i njegov odnos prema ljudima. Ono što sam znao o Aliji Izetbegoviću kao Bošnjak i običan građanin, dodatno sam potvrdio radeći uz njega. Alija Izetbegović je bio predsjednik, mislilac, pisac, humanista, pravnik. Alija Izetbegović je bio državnik u pravom smislu te riječi. Iako je bio i političar, Aliju Izetbegovića ne pamtimo kao političara već kao državnika. Političari sanjaju o vlasti, državnici bdiju nad sudbinom države i naroda. Političari razmišljaju samo o idućim izborima, državnici o idućim generacijama. Političarima je moć cilj, državnici je ona samo sredstvo. Alija Izetbegović je bio državnik. Jer je moć za njega bila sredstvo da se uradi nešto dobro. Jer je bdio nad sudbinom Bosne i Hercegovine i bošnjačkog naroda. Jer je razmišljao o generacijama koje dolaze.“

Na današnji dan prije 19 godina preminuo je prvi predsjednik Predsjedništva Republike Bosne i Hercegovine Alija Izetbegović, 19. oktobra 2003. godine od zatajenja srca. Posljednjem ispraćaju Predsjednika Izetbegovića prisustvovalo je prema procjenama više od 100.000 ljudi, kao i veliki broj bosanskohercegovačkih i međunarodnih zvaničnika.

Otvorena izložba “Gandhi i Tolstoj”

Dana 16. 11. 2022. godine u prostorijama Bošnjačkog instituta upriličeno je otvorenje izložbe “Gandhi i Tolstoj” nastale saradnjom JU Muzej “Alija Izetbegović” i Memorijalnog Muzeja “Gandhi” iz Delhija.

Na otvorenju izložbe prisutnima su se obratili ambasador Bosne i Hercegovine u Indiji gosp. Muhamed Čengić, direktorica JU Muzej “Alija Izetbegović” gđa Nađa Berberović Dizdarević, i direktor Bošnjačkog instituta gđin. Faris Gavrankapetanović.

Photo: Muzej “Alija Izetbegović”

Izložba tematizira prepisku između ruskog književnika i mislioca, Lava Nikolajeviča Tolstoja, i indijskog advokata, političara i vođu, začetnika filozofije pasivnog otpora Mahatme Gandhija, koju su u toku jedne godine Gandhijevog boravka u Južnoj Africi razmijenili ova dva velikana svoga vremena. Gandhi je inspiraciju u svojoj politici nenasilnog otpora pronalazio u Tolstojevim riječima i djelima. Kako je izgledao početak te priče najbolje pokazuje njihova korespondencija koju možete pogledati na predstavljenim plakatima. Izložbom

simbolično obilježavamo 16. novembar – Međunarodni dan tolerancije, podsjećajući se na Gandhijeve revolucionarne pristupe u borbi protiv nasilja.

Izložba je za javnost bila otvorena do 29. 11. 2022. godine u prostorijama Bošnjačkog instituta uz besplatan ulaz.

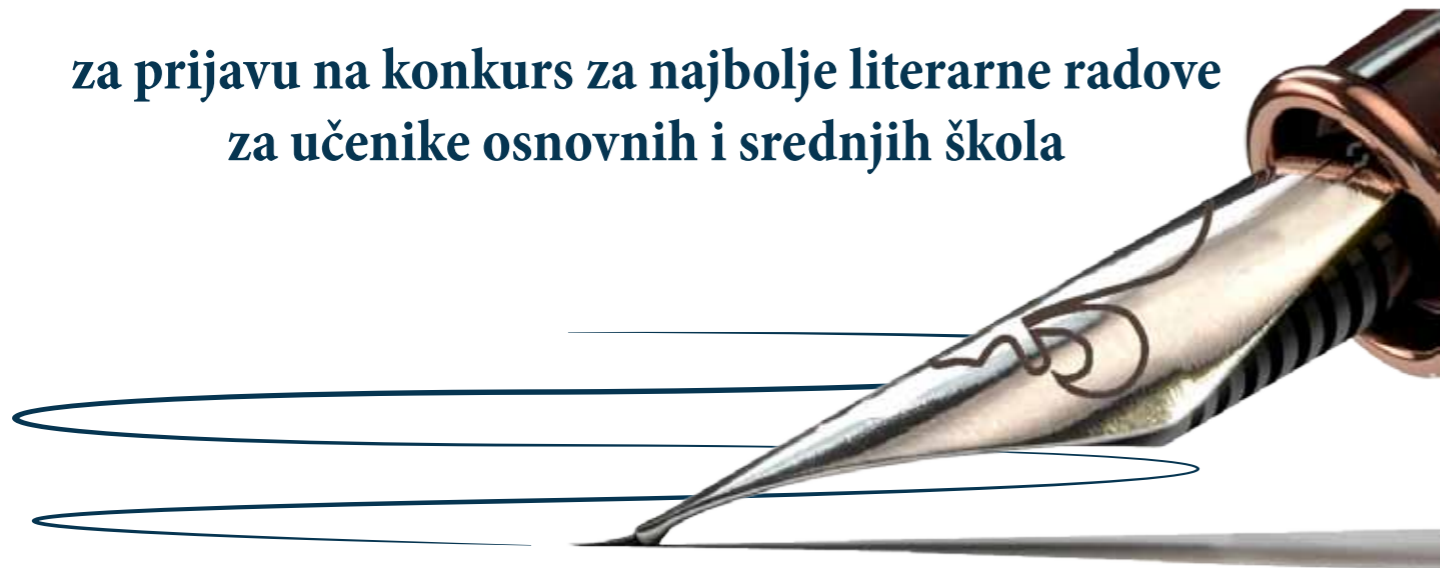

**ALIJA
IZETBEGOVIĆ**
M U Z E J

JAVNI POZIV

**za prijavu na konkurs za najbolje literarne radove
za učenike osnovnih i srednjih škola**

Javna ustanova Muzej „Alija Izetbegović“ poziva sve zainteresovane učenike da se prijave na konkurs za najbolji literarni rad na jednu od navedenih tema. Konkurs će biti otvoren od 15. 12. 2022. do 15. 1. 2023. godine nakon čega će nadležna komisija odabrati tri najuspješnija rada koja će biti nagrađena i javno prezentirana.

Teme za učenike osnovnih škola su:

1. „U polju i u gori bijeli krinovi procvali...“ (Mehmedalija Mak Dizdar)
2. „Šta radi stećak? Oličenje gorštaka Bosanca. Šta radi Bosanac na stećku? Stoji uspravno...“ (Miroslav Krleža)
3. Voljeti svoju domovinu je sasvim prirodna stvar

Za izabrane najbolje radove učenika osnovnih škola obezbjeđene su novčane nagrade i to:

- Nagrada za prvo osvojeno mjesto iznosi 300 KM
- Nagrada za drugo osvojeno mjesto iznosi 200 KM
- Nagrada za treće osvojeno mjesto iznosi 100 KM

Teme za učenike srednjih škola su:

1. I pred mojom generacijom su brojni izazovi..
2. „Najbolji način da neprijatelju pokažete zube jeste da mu se nasmijete!“ (narodna izreka)
3. „Nauka otkriva, umjetnost stvara...“ (Alija Izetbegović)

Za izabrane najbolje radove učenika srednjih škola obezbjeđene su novčane nagrade i to:

- Nagrada za prvo osvojeno mjesto iznosi 350 KM
- Nagrada za drugo osvojeno mjesto iznosi 250 KM
- Nagrada za treće osvojeno mjesto iznosi 150 KM

JU Muzej „Alija Izetbegović“ zadržava pravo cjelokupnog ili djelimičnog objavljivanja uz navođenje imena autora.

Literarne radove dostaviti putem pošte na adresu:

**JU Muzej „Alija Izetbegović“
Evlje Čelebije bb
71 000 Sarajevo**

Za dodatne informacije svi zainteresovani mogu se obratiti putem broja telefona **033/574-271** ili putem E-maila: **konkurs@muzejalijazetbegovic.ba**

Photo: Muzej "Alija Izetbegović"

Potpisan sporazum o saradnji sa Internacionalnim univerzitetom u Sarajevu

Dana 8. 12. 2022. godine potpisan je Sporazum o saradnji između JU Muzej "Alija Izetbegović" i Internacionalnog univerziteta u Sarajevu. Dokument su potpisali, u ime naše ustanove, Nađa Berberović-Dizdarević, direktorica Muzeja i Ahmet Yildirim, rektor Univerziteta.

Cilj ovog Sporazuma je okvirno regulisanje saradnje ove dvije institucije na promoviranju kulturnih vrijednosti i zajedničkog nastupa pri realiziranju društvenih inicijativa i kulturnih programa, uspostava saradnje s ciljem zajedničke realizacije naučno-istraživačkih, stručnih i drugih projekata, promocija, programa te izdavačkih i drugih aktivnosti od obostranog interesa.

Sporazum predstavlja opći okvir za institucionalnu saradnju koji podrazumijeva organizaciju simpozija, izložbi, promociju knjiga, radionica, te niz drugih aktivnosti namijenjenih prvenstveno studentima.

Ovom prilikom direktorica je poklonila knjige iz izdavačke djelatnosti muzeja biblioteci IUS-a.

Promocija Zbornika radova drugog ciklusa Ljetne škole diplomatije

Photo: Muzej "Alija Izetbegović"

U februaru ove godine JU Muzej "Alija Izetbegović" organizirao je Drugi ciklus Ljetne škole diplomatije. U okviru projekta, polaznici i gosti imali su priliku upoznati se sa procesima diplomatskih aktivnosti iz iskustva afirmiranih diplomata domaćeg i stranog diplomatskog miljea. Studenti ljetne škole su svoje znanje mogli ispitati kroz prakse mentora i diplomata, te steći jedinstvene uvide u svijet diplomatije. Kao završnicu ovog projekta, polaznici su u saradnji sa mentorima radili na izradi završnih naučnih radova, u kojima su se fokusirali na teme koje su ih posebno zanimala.

Povodom Dana državnosti Bosne i Hercegovine, JU Muzej "Alija Izetbegović" upriličio je promociju Zbornika radova Ljetne škole diplomatije, gdje su pored primjeraka Zbornika studentima podijeljeni i simbolični pokloni.

Na promociji se studentima obratio direktor Homework Hub-a g. Mirza Rastoder koji je izrazio svoje zadovoljstvo saradnjom sa JU Muzejom "Alija Izetbegović" na ovom projektu posebno jer fokus grupu čine mladi kojima je pružena jedinstvena prilika da uđu u svijet diplomatije i nauče nešto novo. Ispred JU Muzeja "Alija Izetbegović" studente je pozdravila gđa Šejla Cakić-Rizvanović naglasivši da Muzej dugo godina ima već uspostavljene aktivnosti rada i saradnje sa mladima, uglavnom učenicima osnovnih i srednjih škola, te da je poseban izazov bilo animirati studente da se uključe i nađu puteve rada i saradnje sa Muzejom. Kroz ovaj projekat taj je cilj ostvaren, a u budućnosti on će se širiti i poprimati nove oblike.

Ministar vanjskih poslova IR Iran, g. Hossein Amir-Abdollahain na Kovačima

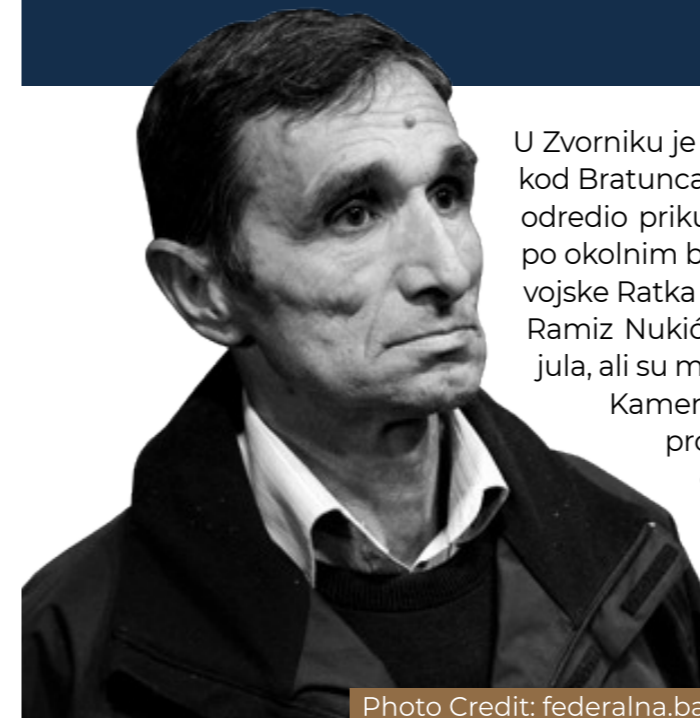
Dana 6. 12. 2022. godine u zvaničnoj posjeti našoj zemlji boravio je ministar vanjskih poslova Islamske Republike Iran, gosp. Hossein Amir-Abdollahain. Nakon službenih sastanaka u Ministarstvu vanjskih poslova Bosne i Hercegovine, zamjenica predsjedavajućeg Vijeća ministara i ministrica vanjskih poslova BiH dr. Bisera Turković i gosp. Hossein Amir-Abdollahain posjetili su Šehidsko mezarje Kovači, te položili cvijeće i odali dužnu počast na centralnom nišanu, pred duše šehida i poginulih boraca Armije Republike Bosne i Hercegovine, kao i na mezaru prvog predsjednika Predsjedništva Republike Bosne i Hercegovine, Alije Izetbegovića.

Predsjednik Kluba delegata bošnjačkog naroda DNPFBiH gosp. Jasmin Duvnjak u posjeti

Dana 6. 12. 2022. godine u službenoj posjeti JU Muzej „Alija Izetbegović“ boravio je predsjednik Kluba delegata bošnjačkog naroda u Domu naroda Parlamenta FBiH gosp. Jasmin Duvnjak. Svoj četverogodišnji mandat u Parlamentu gosp. Duvnjak je odlučio zatvoriti simboličnom posjetom mezaru rahmetli predsjednika Alije Izetbegovića, i posjetom JU Muzeju „Alija Izetbegović“, instituciji koja baštini naslijeđe prvog predsjednika nezavisne Republike Bosne i Hercegovine. U okviru posjete, na sastanku sa direktoricom Muzeja gđom Nađom Berberović-Dizdarević, razgovarali su o važnosti kulture sjećanja te institucionalnog osnaživanja kulturnih ustanova za vršenje svojih zadaća.

Sjećanje na Ramiza Nukića

U Zvorniku je 8. 11. 2022. na bolji svijet preselio Ramiz Nukić, iz Kamenica kod Bratunca, u javnosti poznat kao čovjek koji je za svoju životnu misiju odredio prikupljanje posmrtnih ostataka žrtava genocida u Srebrenici, po okolnim brdima u kojima su jula 1995. godine zatražili spas od srpske vojske Ratka Mladića.

Ramiz Nukić je uspio preživjeti put pakla od Potočara do Nezuka tog jula, ali su mu ubijeni otac Šahin, brat Velid i druga rodbina, na prostoru Kameničkog brda. Kada se 2001. godine vratio u svoj Buljim, pronalazak njihovih posmrtnih ostataka bili su mu i povod da aktivno počne obilaziti šumske predjele u potrazi za kostima ubijenih.

Nukić je u proteklih 20 godina pronašao više od 300 žrtava, uglavnom na šumskim stazama te miniranim i nedostupnim područjima. Ti posmrtni ostaci predati su Institutu za traženje nestalih Bosne i Hercegovine. Neka mu je vječni rahmet i mir njegovoj duši.

Photo Credit: federalna.ba

Photo Credit: N1

Promovirana knjiga „Alija Izetbegović zvanično i nezvanično“ autora Šefke Hodžića

U petak 23.12.2022. godine, u organizaciji Udruženja za zaštitu tekovina borbe za Bosnu i Hercegovinu organizirana je promocija knjige „Alija Izetbegović zvanično i nezvanično“ sarajevskog ratnog novinara Šefke Hodžića. O knjizi su govorili akademik Mirko Pejanović, general Mustafa Polutak, Emir Habul.

Knjiga „Alija Izetbegović zvanično i nezvanično“ sadrži izbor novinskih tekstova, intervjuja i bilješki iz dnevnika autora koji su nastali od 1990. godine kada je upoznao predsjednika Izetbegovića. Vrijednost ovog djela ogleda se u tome što pored objavljenih tekstova, nastalih u vremenu kada se događaji koji će postaviti okvire budućnosti odnosno naše sadašnjosti aktivno odvijaju, donosi i lične impresije i bilješke autora koji je i sam neposredno sudionik tih događaja u realnom vremenu, ili posredno njihov posmatrač, koji o svemu daje svoje viđenje i sud.

Probrane teme fokusiraju neke od značajnih momenata u toku rata, kakvi su pokušaj puča 1993. u Predsjedništvu RBiH, propalim pokušajima deblokade Sarajeva, Američkoj mirovnoj inicijativi 1995. i dr., o kojima su nakon rata iznošeni stavovi bez potpunih informacija, a koje ova knjiga dokumentuje i razjašnjava.

„Alija Izetbegović zvanično i nezvanično“ najnovija je u nizu publikacija ovog sarajevskog novinara, a do sada je objavio naslove poput: Dodir Crnog Kamena (2003), Otpečaćeni koverat (2000), Bosanski ratnici (1998), Vitezovi i Huni (1996), Hotel Evropa (1982), Monografija Glavatičeva (1975) i Lazar Drljača - zatočenik ljepote (1974).

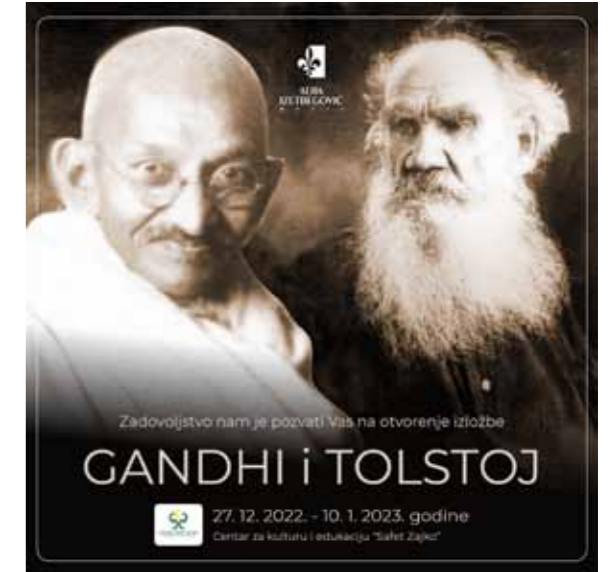
Izložba “Gandhi i Tolstoj” u Centru za kulturu i edukaciju “Safet Zajko”

Draga publiko, ovom prilikom Vas obavještavamo da ćete od srijede, 27. decembra 2022. godine našu najnoviju izložbu “Gandhi i Tolstoj” moći pogledati u Centru za kulturu i edukaciju “Safet Zajko”.

Izložba će za posjetioce biti otvorena do 10. januara 2023. godine.

Izložbu je pripremio JU Muzej “Alija Izetbegović” u saradnji sa Nacionalnim Gandhi Muzejom u Delhiju. Izložba “Gandhi i Tolstoj” donosi prepisku između ruskog književnika Lava Nikolajeviča Tolstoja, i harizmatičnog indijskog vođe, tada pravnika Mahatme Gandhija, dok je Gandhi boravio u Južnoafričkoj Republici i kovao filozofiju svoga otpora kolonijalnom rasizmu.

Radujemo se Vašim posjetama!

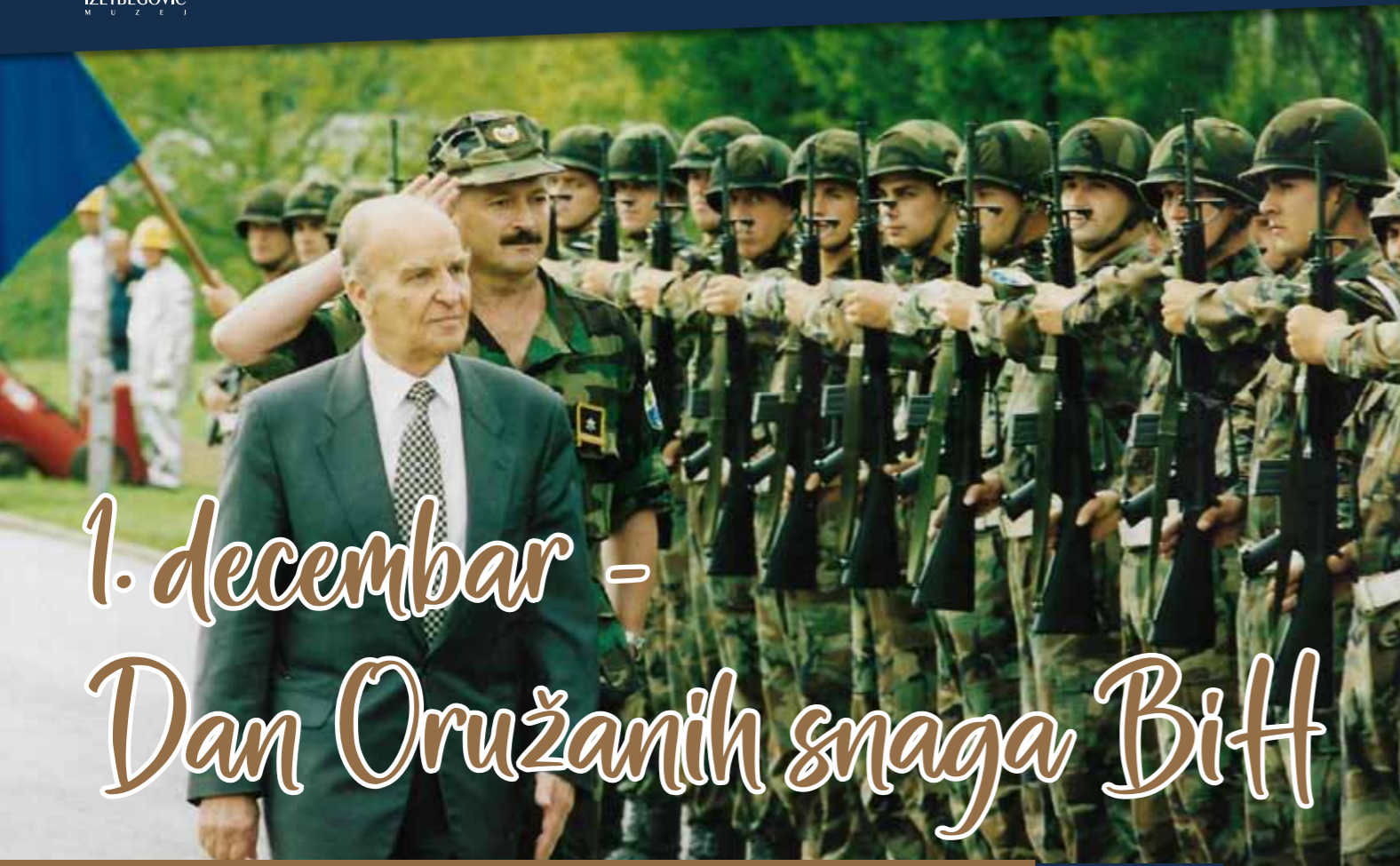
Alija Izetbegović: Iz pisama moje djece

„Ako je literatura bila moj intelektualni bijeg u slobodu, moj emotivni bijeg bila su ta pisma (od djece). Nisam siguran da su moja djeca znala, i da će ikada znati, šta su za mene ona značila. U trenucima kada sam ih čitao, osjećao sam se ne samo slobodnim čovjekom, nego i kao neko kome je Bog poklonio sva blaga ovoga svijeta.“

U montiranom političkom procesu poznatom pod nazivom „Sarajevski proces“ 1983. godine Alija Izetbegović je sa dvanaest istaknutih bošnjačkih intelektualaca osuđen na 14 godina zatvora, za tzv. islamski fundamentalizam i udruživanje radi rušenja ustavnog poretka te delikt mišljenja. Duge dane kada je pred njim stajalo trinaest dugih godina zatvora, Alija Izetbegović je provodio razmišljajući, čitajući, pišući.

„Nisam mogao govoriti, ali sam mogao misliti i odlučio sam da tu mogućnost iskoristim do kraja. Isprva sam samo vodio neke rasprave u sebi o svemu i svačemu i u mislima komentirao pročitane knjige i zbivanja napolju. Zatim sam počeo ponešto da bilježim, isprva kriomice, a onda sam se sasvim ‘ubezobrazio’, sjedio, čitao i pisao.“

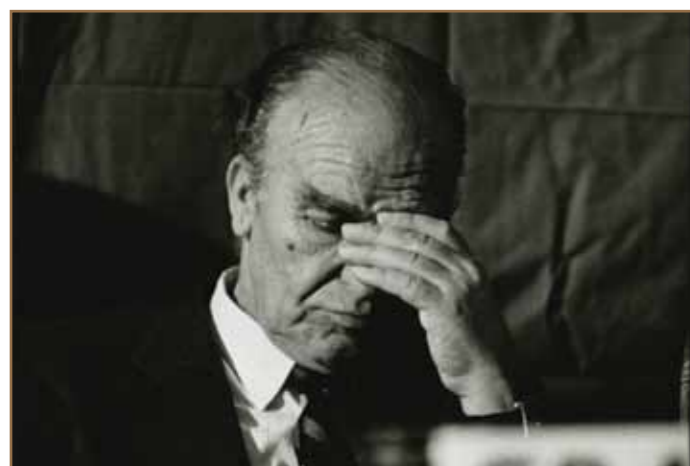

1. decembar - Dan Oružanih snaga BiH

1. decembar obilježava se kao Dan Oružanih snaga Bosne i Hercegovine. Jedinstvena vojska naše države nastala je reformom sektora odbrane Bosne i Hercegovine u periodu između 2003. i 2006. godine. Rezultat je postepene transformacije oružanih snaga entiteta Vojske Federacije BiH i Vojske Republike Srpske – u jedinstvene Oružane snage Bosne i Hercegovine. Na čelu OSBiH je tročlano Predsjedništvo, kojemu je potčinjen Zajednički štab kao operativni dio OS.

To je jedinstvena i mlada institucija koja od svoga osnivanja do danas prati stalan rast i jačanje. Razvoj Oružanih snaga se u cjelini smatra najuspješnijim reformskim procesom u postdejtonskoj Bosni i Hercegovini.

Upućujemo najiskrenije čestitke povodom 1. decembra – Dana Oružanih snaga Bosne i Hercegovine svim pripadnicima Oružanih snaga, vojnicima, podoficirima, oficirima, generalima i civilnim licima raspoređenim u Oružanim snagama BiH. Želimo im mnogo sreće i uspjeha u budućem radu koji će doprinijeti miru, sigurnosti i stabilnosti naše domovine i svih njenih građana.

Vizija Bosne

“Mi smo rekli da se zalažemo za građansku republiku BiH. To bi bila građanska republika u europskom smislu riječi. Uvijek mi se, kada o tome razmišljam, nameće paralela sa Švicarskom. Tamo su tri naroda, tri jezika i tri religije. Ako se neke stvari moguće na jednom kraju svijeta, zašto ne bi bile moguće i na drugom? Hoćemo, dakle, ne samo bogato društvo, već i društvo u kom bi slobodno živjele sve naše različitosti.”

Parafiran Dejtonski mirovni sporazum

Početkom novembra 1995. godine počeli su mirovni pregovori u Daytonu, u državi Ohio, Sjedinjene Američke Države. Na pregovorima su učestvovala brojne grupe i delegacije, predvođene američkim diplomatom Richardom Holbrookeom.

Kako bi uspjeli isposlovati sporazum između stranaka u pregovorima, pregovori su držani u tajnosti od medija ali i od najviših institucija u Washingtonu, a samo trojica članova Holbrookeovog tima mogli su slati kratke izvještaje svojim pretpostavljenima u Washington.

Pregovorima su prisustvovali: delegacija na čelu sa predsjednikom Hrvatske, Franjom Tuđmanom, bosanskohercegovačka delegacija sa predsjednikom Alijom Izetbegovićem, delegacija iz Srbije na čelu sa predsjednikom Slobodanom Miloševićem, delegacija bosanskih Srba, i predstavnici bosanskih Hrvata sa Krešimirom Zubakom na čelu, predstavnici evropske kontakt grupe, te drugi diplomati uključeni u rad pregovaračkih grupa. Prvi dan bio je prisutan i američki državni sekretar Warren Christopher.

Na otvaranju Mirovne konferencije o BiH predsjednik Izetbegović je izjavio: “Došli smo da pregovaramo u dobroj vjeri i odlučni da učinimo sve što je u našoj moći da se postigne pravičan i trajan mir. Svako ko je došao sa istom nakanom, naći će u nama susretljive sagovornike.

Međutim, kroz dvadeset dana intenzivnih pregovora, sporazum je teško skrojen, reklo bi se, protiv volje svih učesnika u pregovorima. Takav Dejtonski sporazum zaustavio je rat, podijelio je Bosnu i Hercegovinu, i donio mnogo problema u funkcionalnosti države u periodu koji je uslijedio.

Na kraju zadnjeg dana pregovora, američki predsjednik Bill Clinton rekao je: “Nakon gotovo četiri godine i 250.000 ubijenih, dva miliona izbjeglica i zlodjela koja su zapanjivala ljude širom svijeta, narod Bosne konačno ima priliku da se od užasa rata okrene obećanju mira.”

Neke odredbe Dejtonskog mirovnog sporazuma do danas nisu provedene.

Učenici **Elči Ibrahim-pašine medrese** iz Travnika

Dana 24. 10. 2022. godine učenici Elči Ibrahim-pašine medrese u Travniku u pratnji svojih profesora, iskoristili su posjetu Sarajevu da običu i neke kulturne ustanove, čime su svoje jednodnevno putovanje obogatili za iskustvo više. Stotinu i deset učenika pokucalo je i na vrata našeg muzeja. Uz stručnu pratnju upoznali su se sa muzejskom postavkom, životom rahmetli predsjednika Alije Izetbegovića, i nekim presudnim događajima koji su oblikovali njegov politički put. Vrata Muzeja „Alija Izetbegović“ uvijek su otvorena za učeničke posjete, jer je obrazovanje mladih jedan od naših prioritarnih ciljeva.

Muslimanska omladinska organizacija iz Austrije

U četvrtak 27. 10. 2022. godine u posjeti Muzeju „Alija Izetbegović“ bila je grupa predstavnika Muslimanske omladinske organizacije iz Austrije.

Uz stručno vođenje kroz muzejsku postavku grupa omladinaca imala je priliku upoznati se sa životnim putem predsjednika Alije Izetbegovića ali i o ratnoj prošlosti Bosne i Hercegovine.

KUD „Sebilj“ iz Beča, Austrija

U subotu 29. 10. 2022. godine Muzej „Alija Izetbegović“ je posjetilo i Kulturno-umjetničko društvo „Sebilj“ iz Beča, Austrija. Članovi ovog KUD-a svoju posjetu Sarajevu obogatili su brojnim sadržajima među kojima je i posjeta kulturnim institucijama. Kroz muzejsku postavku i upoznavanje sa eksponatima ali i širom pričom o životu predsjednika Alije Izetbegovića upoznalo ih je stručno osoblje Muzeja „Alija Izetbegović“. Imajući u vidu koliko su važne međusobne posjete i saradnja institucija, ustanova, udruženja koja se bave kulturom, iskreno se radujemo svakoj budućoj i posjeti i saradnji.

Članovi **Fondacije Al-Ofoq** iz Palestine

Nakon posjete Šehidskom mezarju Kovači te polaganja cvijeća i učenja Fatihe na mezaru prvog predsjednika RBiH Alije Izetbegovića članovi Fondacije Al-Ofoq iz Palestine posjetili su Muzej „Alija Izetbegović“.

Spomenuta fondacija došla je u posjetu našoj zemlji na poziv Udruženja „Mladih demokrata“ i Ambasade države Palestine u Bosni i Hercegovini.

Učenici **OŠ „Alija Nametak“ Buci, Visoko**

Dana 17. 11. 2022. godine JU Muzej „Alija Izetbegović“ posjetila je grupa učenika IX. razreda OŠ „Alija Nametak“ Buci, Visoko. Učenici su imali priliku upoznati se sa sadržajem muzejske postavke i približiti svome razumijevanju događaje iz novije bosanskohercegovačke historije, kroz prizmu djelovanja Alije Izetbegovića, prvog predsjednika nezavisne Republike Bosne i Hercegovine.

Učenici Medrese „Mehmed Fatih” iz Podgorice

Dana 19. 11. 2022. godine učenici Medrese „Mehmed Fatih” iz Podgorice, koji su boravili na dvodnevnoj ekskurziji u Bosni i Hercegovini, u sadržaj svog putovanja uvrstili su i naš muzej, gdje su se imali priliku upoznati sa životom i naslijeđem predsjednika Izetbegovića.

UDBOR Nemila 92–95

U subotu 19. 11. 2022. godine JU Muzej „Alija Izetbegović” ugostio je brojne posjetioce koji su nam došli iz različitih dijelova Bosne i Hercegovine, ali i šire.

Posjetu mezaru prvog predsjednika nezavisne Republike Bosne i Hercegovine i Muzeju „Alija Izetbegović” upriličili su veterani, članovi Udruženja boraca učesnika otpora agresiji nemilskog rejona 1992-1995.

Mreža mladih Medžlisa islamske zajednice Tuzla

Dana 19. 11. 2022. godine grupa mladih Medžlisa islamske zajednice Tuzla – Mreža mladih također su u sklopu svoje posjete Sarajevu uvrstili i u Muzej „Alija Izetbegović” te tako odvojili vrijeme za učenje o prošlosti i podsjećanje na važne historijske prekretnice novog doba.

Studenti **Orijentacionog programa FIN-a** u posjeti Muzeju

Grupa studenata Fakulteta Islamskih nauka u Sarajevu, u sklopu orijentacionog programa za studente ovog fakulteta, posjetila je danas Muzej "Alija Izetbegović". Posjeta kulturnim institucijama, muzejima i galerijama koje se bave kulturom sjećanja jedan je od fokusa ovog programa. Studenti su mogli pogledati postavku o prvom predsjedniku Predsjedništva RBiH te kroz besplatnu aplikaciju audio-vodiča otkriti pojedinosti o izložbenim postavkama ovog muzeja.

Učenice **Behram-begove medrese**

U subotu 8. 10. 2022. godine učenice IV razreda Behram-begove medrese posjetile su Muzej "Alija Izetbegović". Vikend putovanje u Sarajevo i posjetu našem muzeju dobile su kao nagradu uprave Medrese za uređenje učionice na temu kulture sjećanja: sjećanje na Genocid u Srebrenici, bosanskohercegovačku državnost i prvog predsjednika Predsjedništva RBiH Aliju Izetbegovića. Osvještavanje mladih Bosne i Hercegovine o kulturi sjećanja i važnosti učenja o prošlosti je i zadaća našeg muzeja te smo s radošću ugodili učenice medrese i predstavili im muzejsku postavku u prvom predsjedniku Predsjedništva RBiH Aliji Izetbegoviću.

Muzej su posjetili i mladi džemata Nahorevo iz Sarajeva, i još jednom potvrdili važnost sjećanja i učenja kroz kulturu.

Posjeta **OŠ „Mustafa Busuladžić“**

Dana 15. 11. 2022. godine JU Muzej „Alija Izetbegović“ posjetili su učenici OŠ „Mustafa Busuladžić“ u pratnji direktora i nastavnog osoblja ove škole. Učenici i posjetoci imali su priliku upoznati se sa sadržajem postavke i životom prvog predsjednika Predsjedništva Republike Bosne i Hercegovine, Alijom Izetbegovićem.

Akademija **liderstva** za mlade

U petak 9. 12. 2022. god. polaznici Akademije liderstva za mlade Studentskog centra IZ u BiH posjetili su JU Muzej „Alija Izetbegović“. Studenti su potragom za praktičnim obrazovanjem u okviru Akademije liderstva posjetili naš muzej gdje su se upoznali za prijelomnim događajima bosanskohercegovačke moderne historije kroz prizmu djelovanja prvog predsjednika Predsjedništva Republike Bosne i Hercegovine.

Vrtić **„Lužani“**

Dana 22. 11. 2022. godine u posjetu JU Muzej „Alija Izetbegović“ došli su mališani vrtića „Lužani“ JU Djeca Sarajeva. Vođeni idejom da djeca najbolje uče ono što vide i dožive, njihove odgajateljice su u dječije aktivnosti uvrstile posjetu muzejima. Mališani su mogli vidjeti šta je to muzej, kakve uspomene na prvog predsjednika nezavisne RBiH čuva, te doživjeti čari kulturnog naslijeđa hodajući kroz uske prolaze starih gradskih bedema.

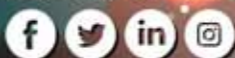
OŠ „Zahid Baručija“ Vogošća

Dana 21. 11. 2022. godine učenici OŠ „Zahid Baručija“ Vogošća posjetili su JU Muzej „Alija Izetbegović“. U pratnji vodiča koji im je predstavio stalnu muzejsku postavku posvećenu prvom predsjedniku nezavisne Republike Bosne i Hercegovine, učenici su imali priliku povezati nova saznanja sa gradivom koje obrađuju na časovima historije u svojoj školi. Ovakvim radom Muzej vrši svoju obrazovnu funkciju proširujući znanja kod učenika stečena formalnim obrazovanjem.

ŽELIMO VAM SRETNU
I USPJEŠNU NOVU
2023. GODINU!

JU Muzej "Alija Izetbegović"

**ALIJA
IZETBEGOVIĆ**
M U Z E J

NEWSLETTER

JU Muzej "Alija Izetbegović" Sarajevo
Broj 5/2022 novembar - decembar 2022.

Urednik: **Nađa Berberović-Dizdarević MA**
Autor tekstova: **Halima Husić MA**
Lektura: **Mr. sc. Aida Kršo**
Grafička priprema: **Nervan Dizdar**

moja tv

Nije što je moja al' je

NAJBOLJA!

Sergej Barbarez

bh

Moja priča.

IZVRSTAN
SPORTSKI I
FILMSKI
SADRŽAJ!

ARENASPORT

EUROSPORT

PREMIJER LIGA
BOSNE I HERCEGOVINE

CineStar
CHANNELS TV

MYTV